VÍVÁS – AHOL FÉL PÁSTON KÉSZÜLNEK VB-RE, EB-RE

Diósgyőrben nyílt aranybánya

Nagy Kinga (szemben
tornaterembe
a nemzetközi élmezőny

Amikor 1992-ben, a rendszerváltás után csődbe ment a DVTK, a vívás csaknem megszűnt Miskolcon. A szakosztály addig az egyesület védőszárnyai alatt szállította a szebbnél szebb sikereket, ám ekkor egyik pillanatról a másikra önálló útra kellett lépnie.

„Nagyon nehéz volt az átmenet, gyakorlatilag a megszűnés fenyegette a szakosztályt – emlékszik vissza a Diósgyőri Vívó Egyesület megalakulására Patócs Béla párbajtőredző. – *Néhány lelkes szülő és edző segítségével sikerült megmenteni a vívást Miskolcon. Tulajdonképpen egész Borsod megyében ez az egyetlen szakosztály, amely túlélte a változás időszakát."*

A fegyvernemekből így is csak a párbajtőr maradt meg, a kardtól és a tőrtől anyagi okok miatt meg kellett válniuk. A kezdeti nehézségek ellenére 1996-ban már egyéni kadétvilágbajnoki címet ünnepelhetett az egyesület Patócs Petra révén, aki a következő években is kiváló eredményeket ért el. De nemcsak az idézett tréner lánya került fel a szakosztály dicsőségfalára, hiszen azóta is számos világ- és Európa-bajnoki érmet nyertek a diósgyőri növendékek. Néhány évvel ezelőtt Sütő Dávid lett junior Európa-bajnok csapatban, napjainkban pedig Nagy Kinga nevéhez fűződnek a sikerek: a most tizenhat éves versenyző egyéniben tavaly a plovdivi, majd az idei taskenti kadétvilágbajnokságon is ezüstérmet szerzett.

„Kinga már akkor kitűnt a társai közül, amikor nyolc-kilenc évesen lejött hozzánk vívni, bár kezdetben még csak a kiváló fizikai adottságaival. A gyermekkorosztálytól kezdve több országos bajnokságot nyert, aztán sorban jöttek a nemzetközi eredmények is. Rendkívül jó versenyzőtípus, aki nemcsak fizikailag, de mentálisan is nagyon erős" – mondja tanítványáról edzője.

Természetesen Kingán kívül is akadnak még tehetségek a DVE fiataljai között. Patócs Béla elsősorban a kadétkorú Egerszegi Alexandrára hívja fel a figyelmet, aki a következő szezonban jó eséllyel pályázik a világ- és Európa-bajnoki kerettagságra.

A diósgyőri szakosztály kimondottan utánpótlás-nevelő műhely. Patócs Béla mellett Losonczi Dávid ad leckéket az ifjú párbajtőrtanoncoknak. Három miskolci általános iskolában tartanak csoportfoglalkozásokat, ezeken hozzávetőleg 10-20 érdeklődő gyerek vesz részt, míg a központi edzésen 40-45-en tanulják a fegyvernem technikáját. Annak, hogy az egyesületben nincsenek, úgymond, „profi" felnőtt versenyzők, prózai oka van: sokan befejezik a vívást a középiskola után, de gyakran már az utolsó évben, és inkább a tanulmányaikra összpontosítanak. Akik pedig folytatni akarják, Budapest felé veszik az irányt.

Az utánpótlásban elért remek eredmények értékét mindenesetre növeli, hogy az edzéseknek otthont adó teremben csupán félpástnyi hely jut a gyakorlásra. Nagy Kingával például előfordu a vb-n, hogy hirtelen azt sem tud ta, éppen a „pálya" melyik felé áll, és le is lépett róla.

„Jelenleg az 1960-as évekbe épült Kossuth Lajos Általáno Iskola tornatermében tartjuk a edzéseket – magyarázza a mes ter. – *A 18x12 méteres terem na gyon szűk és a talaj csúszós, d anyagi lehetőségeink csak enne a helyiségnek a bérlését tesz lehetővé. Néhány évvel ezelőtt miskolci egészségügyi főiskolá tartottunk edzéseket, de onna el kellett jönnünk. Végigjárta az összes oktatási intézmény és ezt a megoldást találtam legjobbnak. Azt nem mondanám hogy mostohák a körülményein de azt végképp nem, hogy ideá feltételek között készülünk."* P.